OVERENSKOMST

MELLOM

REPUBLIKKEN PORTUGAL

OG

KONGERIKET NORGE

TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING OG FOREBYGGELSE AV SKATTEUNNDRAGELSE MED HENSYN TIL SKATTER AV INNTEKT

Republikken Portugal og Kongeriket Norge,

som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt,

er blitt enige om følgende:

KAPITTEL I

OVERENSKOMSTENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltnings-myndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.

2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, så vel som skatter av verdistigning.

3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er:

a) i Portugal:
   i) inntektsskatten for personer (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares – IRS);
   ii) inntektsskatten for selskaper (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas – IRC); og
   iii) den lokale tilleggsskatten på selskapsinntekter (Derrama);

   (i det følgende kalt "portugisisk skatt");

b) i Norge:
   i) skatt på alminnelig inntekt;
   ii) skatt på personinntekt;
   iii) særlig skatt på petroleumsinntekt,
   iv) grunnrenteskatt på inntekt fra produksjon av vannkraft;
   v) kildeskatt på utbytter; og
   vi) skatt på honorar til utenlandske artister m.v.;

   (i det følgende kalt "norsk skatt")

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i deres skattelovgivning.

KAPITTEL 2
DEFINISJONER

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

a) ”Portugal” betyr den portugisiske Republikks territorium som befinner seg på det europeiske kontinentet, øygruppene Azorene og Madeira, herunder disse områdenes sjøterritorium og indre farvann så vel som kontinentalsokkelen og noe annet område hvor Portugal utøver suverene rettigheter eller jurisdiksjon over i henhold til folkeretten;

b) ”Norge” betyr Kongeriket Norge, herunder landterritoriet, indre farvann, sjøterritoriet og områdene utenfor sjøterritoriet, hvor Kongeriket Norge i overensstemmelse med norsk lovgivning og folkeretten kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; utrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;

c) ”en kontraherende stat” og ”den annen kontraherende stat” betyr Portugal eller Norge slik det fremgår av sammenhengen;

d) ”skatt” betyr portugisisk skatt eller norsk skatt slik det fremgår av sammenhengen;

e) ”person” omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;

f) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;

g) "foretak i en kontraherende stat" og "foretak i den annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;

h) "statsborger" i en kontraherende stat betyr:

i) enhver fysisk person som er statsborger av en kontraherende stat; og

ii) enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i denne kontraherende stat;

i) "internasjonal fart" betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretak i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;

j) "kompetent myndighet" betyr:

i) i Portugal, finansministeren, skattedirektøren (Director-Geral dos Impostos) eller den som har fullmakt fra dem;

ii) i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra finansministeren.

2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har

i henhold til lovgivningen i denne stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelsen eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

a) han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);

b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;

c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han er statsborger;

d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende i den stat hvor dens virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:

a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;

b) en filial;

c) et kontor;

d) en fabrikk;

e) et verksted, og

f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor det utvinnes naturforekomster.

3. ”Fast driftssted” omfatter også stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike, men bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer i mer enn seks måneder.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 1, 2 og 3, når et foretak i en kontraherende stat utfører tjenester i den annen kontraherende stat

a) gjennom en fysisk person som er til stede i denne annen stat i en eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolvmåneders periode og mer enn 50 prosent av foretakets brutto inntekt fra aktiv forretningsvirksomhet i det eller de tidsrom skriver seg fra tjenester utført i den annen stat gjennom en fysisk person; eller

b) i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolvmåneders periode og disse tjenestene er utført for det samme eller tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som utfører slike tjenester i den annen stat eller er til stede i denne stat for å utføre slike tjenester,

skal virksomheten drevet i denne andre staten ved utøvelsen av disse tjenestene anses for å være drevet gjennom et fast driftssted som foretaket har i denne andre staten. Dette gjelder dog ikke hvis denne virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter som nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt. Ved anvendelsen av dette punkt skal tjenester utført av en fysisk person på vegne av et foretak ikke anses å være utført for et annet foretak gjennom denne personen med mindre det andre foretaket overvåker, gir anvisning på eller kontrollerer måten den fysiske personen utfører disse tjenestene på.

5. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte:

a) bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;

b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;

c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;

d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;

e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen aktivitet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;

f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1, 2 og 4 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 5 og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

7. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III
SKATTLEGGING AV INNTEKT

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Uttrykket "fast eiendom" skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom (herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så mye av den som kan tilskrives dette faste driftssted.

2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.

5. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.

6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skips- og luftfart

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

3. Når foretak fra forskjellige land har avtalt å drive lufttransportvirksomhet sammen i form av et konsortium eller tilsvarende samarbeidsform, skal bestemmelsene i punktene 1 og 2 få anvendelse, men bare på den del av konsortiets eller sammenslutningens fortjeneste som svarer til den andel i konsortiet eller sammenslutningen som et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat innehar.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor

a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller

b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

2. I tilfelle hvor en kontraherende stat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat - og skattlegger i samsvar med dette - fortjeneste som et foretak i den annen kontraherende stat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, da kan den annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet av denne fortjeneste, dersom den staten anser justeringen for å være begrunnet. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser og de kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Utbytte

1. Utbytte som betales av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til utbyttet er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:

a) 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap (med unntak av interessentskap) som i en uavbrutt periode på minst tolv måneder forut for utdelingen av utbyttet, eller om selskapet som deler ut utnyttet har eksistert mindre enn tolv måneder, i løpet av selskapets levetid direkte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbyttet; eller hvis den virkelige rettighetshaver til utbyttet er:

   i) i Portugal, regjeringen, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet, eller den portugisiske sentralbanken; og

   ii) i Norge; regjeringen, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet, eller den norske sentralbanken;

b) 15 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Gjennomføringen av disse begrensningene skal fastsettes ved gjensidig avtale mellom de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som utbyttet utdeles av.

3. Uttrykket "utbytte" i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer. Som utbytte regnes også inntekt fra ordning som innebærer en rett til å ta del i overskudd i den grad den i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat hvor den skriver seg fra, er ansett som slik inntekt.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til utbyttet er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav utbyttene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge utbytte utdelt av selskapet, med mindre utbyttet er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som utbyttet utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om det utdelte utbyttet eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp.
Gjennomføringen av disse begrensningene skal fastsettes ved gjensidig avtale mellom de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 i denne artikkel, skal renter som nevnt i punkt 1 i denne artikkel bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt, hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver og slike renter blir betalt til:

a) i Portugal, regjeringen, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, eller den portugisiske sentralbanken; og

b) i Norge, regjeringen, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, eller den norske sentralbanken.

4. Uttrykket "renter" i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Straffetillegg for sen betaling anses ikke som renter etter denne artikkel.
Som rente regnes også inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den stat hvor betaleren er bosatt er gjenstand for samme beskatning som inntekt fra utlån.

5. Bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og betales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den annen stat.

2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat som royaltyen skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er bosatt i den annen stat og er den virkelige rettighetshaver til royaltyen, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av royaltyens bruttobeløp. Gjennomføringen av disse begrensningene skal fastsettes ved gjensidig avtale mellom de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

3. Uttrykket "royalty" i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer og filmer eller bånd for radio- eller fjernsynsutsendelse, alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer. Utrykket ”royalty” omfatter også vederlag for tekniske tjenester i forbindelse med bruken av, eller retten til å bruke enhver opphavsrett, utstyr eller informasjon som dette punktet får anvendelse på.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted. Eller det faste sted I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

5. Royalty skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er bosatt i denne staten. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å erlegge royaltyen er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste driftsstedet eller det faste stedet, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til øvrige bestemmelser i denne overenskomsten.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt..

3. Gevinst oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy skal bare kunne skattlegges i denne stat.

4. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelsen av aksjer hvor mer enn 50 prosent av verdien direkte eller indirekte skriver seg fra fast eiendom som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i punktene 1, 2, 3 og 4, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester – (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne

skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:

a) den fysiske personen har et fast sted som regelmessig står til rådighet i den annen stat med hensyn til utførelsen av virksomheten, men bare så mye av inntekten som kan tilordnes det faste stedet; eller

b) den fysiske personen oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver periode på tolv måneder som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår, men bare så mye av inntekten som kan tilordnes de tjenester som er utført i den annen stat.

2. Uttrykket ”fritt yrke” omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester – (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19 og 20 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolvmåneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår; og

b) godtgjørelsen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i stat hvor arbeidstakeren er bosatt, og hvis virksomhet ikke består i utleie av arbeidskraft; og

c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted som arbeidsgiveren har i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat, skattlegges i denne stat.

4. Når en person bosatt i en kontraherende stat mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord på et luftfartøy drevet i internasjonal trafikk av et luftfartskonsortium eller lignende samarbeidsform bestående av foretak fra forskjellige land, herunder et

foretak hjemmehørende i denne stat, skal slik godtgjørelse kunne skattlegges bare i denne stat.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den annen kontraherende stater eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den kontraherende staten der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner

Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 19 punkt 2 skal pensjoner og annen lignende godtgjørelse som vederlag for tidligere lønnsarbeid som betales til en person bosatt i en kontraherende stat, kunne skattlegges bare i denne stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1. a) Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat, eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

b) Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:

i) er statsborger av denne stat; eller

ii) ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.

2. a) Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal pensjoner og annen lignende godtgjørelse som betales av, eller fra fond som er opprettet av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person for tjenester ytet denne stat eller dens forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

b) Slik pensjon skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis personen er bosatt i og statsborger av denne stat.

3. Bestemmelsene i artiklene 15, 16, 17 og 18 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdannelse eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdannelse eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Virksomhet utenfor kysten

1. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.

2. Et foretak i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten i den annen kontraherende stat i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen og deres naturforekomster i denne stat, skal med forbehold av punkt

3 og 4 i denne artikkel, anses i forhold til slike aktiviteter å drive virksomhet i den kontraherende stat gjennom et fast driftssted der.

3. Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 b) i denne artikkel får ikke anvendelse dersom virksomheten utenfor kysten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolvmåneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:

a) virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet utenfor kysten i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver, unntatt slik virksomhet som samtidig er utøvet som sin egen virksomhet;

b) et foretak skal anses å ha fast tilknytning til et annet foretak dersom dette foretaket deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i det andre foretaket eller samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge foretakene.

4. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til eller fra et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet utenfor kysten i en kontraherende stat i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen og deres naturforekomster i denne stat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat der den person som driver foretaket er hjemmehørende.

5.

a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen og deres naturforekomster i denne stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet for en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat og forutsatt at arbeidet er utført der i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolvmåneders periode.

b) Lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller fra eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet virksomhet utenfor kysten i en kontraherende stat i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen og deres naturforekomster i denne stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, kan

skattlegges i den stat hvor foretaket som driver slik virksomhet er hjemmehørende.

6. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:

a) rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse; eller

b) eiendeler som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med virksomhet utenfor kysten i denne annen stat; eller

(c) aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler, eller fra slike rettigheter og slike eiendeler sett under ett,

kan skattlegges i denne annen stat.

I dette punkt betyr uttrykket "rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse" rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat, eller i denne annen stat yter selvstendige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 og artikkel 14 anvendelse.

3. Uten hensyn til bestemmelsene i punkt 1 og 2 kan inntekter som tilfaller en person bosatt i en kontraherende stat, som ikke er omhandlet i forestående artikler i denne overenskomst, og som skriver seg fra den annen kontraherende stat, også skattlegges i denne annen stat.

KAPITTEL IV
METODER FOR UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. I Portugal skal dobbeltbeskatning unngås på følgende måte:

a) Når en person bosatt i Portugal oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal Portugal innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Norge. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Norge.

b) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppebæres av en person bosatt i Portugal er unntatt fra beskatning i Portugal, kan Portugal likevel medregne inntekten beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den portugisiske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra Norge.

2. Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge (dog uten å påvirke de herav nevnte alminnelige retningslinjer) -

a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Portugal, skal Norge innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Portugal. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skattlegges i Portugal.

b) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppebæres av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten med den del av inntektsskatten som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra Portugal.

KAPITTEL V
SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i noen av de kontraherende stater være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne stats egne borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosted.

3. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelser ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.

5. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

6. Bestemmelsene i denne artikkel skal uansett bestemmelsene i punkt 2, få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre, herunder gjennom et felles utvalg bestående av de kompetente myndigheter selv eller deres representanter, med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 26

Utveksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller iverksettelsen av de interne lovbestemmelser som angår skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2 i denne overenskomst.

2. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat i henhold til punkt 1 skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og tilsyns- og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. Uansett

det foregående kan informasjon mottatt av en kontraherende stat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge staters lovgivning og de kompetente myndigheter i bistandsstaten tillater slik bruk.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;

b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;

c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot allmenne interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen kontraherende stat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 i denne artikkel gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå å skaffe opplysninger utelukkende fordi denne stat ikke har hjemlig interesse av slike opplysninger.

5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 i denne artikkel tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå fremskaffelsen av opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

Artikkel 27

Bistand til innkreving av skatter

1. De kontraherende stater skal yte hverandre bistand til innfordring av skattekrav. Denne bistanden er ikke begrenset av artiklene 1 og 2. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan ved gjensidig avtale fastsette hvordan denne artikkel skal anvendes.

2. Uttrykket ”skattekrav” slik det anvendes i denne artikkel, betyr et skyldig beløp som vedrører skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, og som ikke er utskrevet i strid med denne overenskomst eller noen annen overenskomst som de kontraherende

stater har tiltrådt, samt renter, administrative straffetillegg og omkostninger til innfordring og sikring, som vedrører slikt beløp.

3. Når en kontraherende stat etter lovgivningen i denne stat ved tvang kan iverksette innfordringen av et skattekrav som skyldneren på dette tidspunktet etter lovgivningen i denne stat, ikke kan hindre innfordringen av, skal dette skattekravet, etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av de kompetente myndigheter i den annen kontraherende stat med hensyn til innfordring. Skattekravet skal innfordres av denne annen stat i samsvar med bestemmelsene i dens lovgivning om tvangsforføyninger og innfordring av dens egne skattekrav, som om skattekravet var den annen stats eget skattekrav som den annen stat etter dette punkt kunne anmodet om innfordring av.

4. Når et skattekrav i en kontraherende stat er et krav som denne stat i henhold til sin lovgivning kan treffe tiltak for å sikre innfordringen av, skal dette kravet etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med hensyn til å treffe sikringstiltak. Den annen stat skal treffe tiltak for å sikre skattekravet i henhold til sin egen lovgivning som om skattekravet var et skattekrav i den annen stat, selv om skattekravet på det tidspunkt slike tiltak blir iverksatt, ikke kan innfordres ved tvang i den førstnevnte stat eller skyldneren har en rett til å forhindre at det kreves inn.

5. Uansett bestemmelsene i punktene 3 og 4 skal et skattekrav som en kontraherende stat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke, på grunn av sin egenskap som skattekrav, undergis de tidsfrister eller få den prioritet som gis et skattekrav i henhold til lovgivningen i denne stat. I tillegg skal et skattekrav som en kontraherende stat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke i denne staten få noen form for prioritet som i henhold til lovgivningen i den annen kontraherende stat, kan anvendes på dette skattekravet.

6. Med hensyn til eksistensen eller gyldigheten av en kontraherende stats skattekrav, eller beløpet som kravet lyder på, kan det ikke fremmes søksmål for domstolene eller forvaltningsorganene i den annen kontraherende stat.

7. Når et skattekrav, på noe tidspunkt etter at en kontraherende stat har fremmet en anmodning etter punktene 3 eller 4 og før den annen kontraherende stat har innfordret og overført det aktuelle skattekravet til den førstnevnte stat, opphører å være

a) når det gjelder en anmodning etter punkt 3, et skattekrav som den førstnevnte stat ved tvang kan iverksette innfordringen av etter lovgivningen i denne stat og som skyldneren på det tidspunkt og i henhold til lovgivningen i denne stat, ikke kan forhindre innfordringen av; eller
b) når det gjelder en anmodning etter punkt 4, et skattekrav som det i den førstnevnte stat i henhold til denne stats lovgivning, kan treffes tiltak for å sikre innfordring av,

skal den kompetente myndighet i den førstnevnte stat omgående gi beskjed om disse omstendighetene til den kompetente myndighet i den annen stat. Den annen stat kan velge om den førstnevnte stat enten skal suspendere eller trekke tilbake sin anmodning.

8. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

a) å sette i verk tiltak som er i strid med lovgivningen eller administrativ praksis i denne eller den annen kontraherende stat;

b) å sette i verk tiltak som den anser for å være i strid med allmenne interesser (ordre public);

c) å yte bistand dersom den annen kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning eller administrative praksis, ikke har benyttet alle rimelige midler med hensyn til henholdsvis innfordring eller sikring;

d) å yte bistand i de tilfeller hvor den administrative byrden for denne stat åpenbart ikke står i forhold til den fordel som den annen stat oppnår.

Artikkel 28

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

1. Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

2. I den utstrekning inntekt ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige internasjonale avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. De kontraherende stater skal gjennom diplomatiske kanaler skriftlig underrette hverandre om at de tiltak som er nødvendige etter deres interne lovgivning for overenskomstens ikrafttredelse, er gjennomført. Denne overenskomsten skal tre i kraft tretti dager etter datoen for mottakelsen av den siste av disse underrettelser.

2. Overenskomsten skal deretter ha virkning:

a) i Portugal:

i) med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden, når den omstendighet som foranlediger slike skatter fremtrer på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft;

ii) med hensyn til andre skatter, når inntekten oppebæres i ethvert inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år denne overenskomst trer i kraft.

b) i Norge:

med hensyn til skatter av inntekt oppebåret i det kalenderår (herunder regnskapsperioder som begynner i et ethvert slikt år) som følger etter det år denne overenskomst trer i kraft og i de påfølgende år.

3. Overenskomsten mellom Regjeringen i Norge og Regjeringen i Portugal til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Lisboa 24. juni 1970 skal opphøre å ha virkning fra den dato som denne overenskomst får virkning i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

Artikkel 30

Opphør

1. Denne overenskomst skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver av de kontraherende stater kan på eller før den 30. juni i ethvert kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år fra ikrafttredelsesdatoen, gjennom diplomatiske kanaler, gi den annen kontraherende stat skriftlig varsel om opphør.

2. I så fall skal overenskomsten opphøre med å ha virkning:

a) i Portugal:

i) med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden, når den omstendighet som foranlediger slike skatter fremtrer på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år da varselet blir gitt;

ii) med hensyn til andre skatter, når inntekten oppebæres i ethvert inntektsår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det år varselet blir gitt.

b) i Norge:

med hensyn til skatter av inntekt som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperioder som begynner i et ethvert slikt år) som følger etter det år varselet blir gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Lisbon den 10 mars 2011 på det portugisiske, norske og engelske språk. I tilfelle tekstene avviker fra hverandre, skal den engelske teksten være avgjørende.

For Republikken Portugal:	For Kongeriket Norge:
Sérgio Vasques Statssekretær for Skattesaker	Inga Magistad Norges ambassadør i Lisboa

PROTOKOLL

Ved undertegningen av overenskomsten til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt mellom Republikken Portugal og Kongeriket Norge, er begge parter enige om følgende bestemmelser som skal utgjøre en integrert del av overenskomsten:

1. *Til artikkel 2, punkt 2, underpunkt b) vi)*

Det er enighet om at den norske skatten på honorarer til utenlandske artister bare skal gjelde for personer som omfattes av artikkel 17.

2. *Til artikkel 6*

Bestemmelsene i denne artikkel kommer også til anvendelse på inntekt av løsøre, eller inntekt som skriver seg fra tjenester knyttet til bruken eller retten til å bruke fast eiendomm som inngår som inntekt av fast eiendom etter skattelovgivningen i den stat hvor eiendommen ligger.

3. *Til artikkel 10 punkt 2 a) og artikkel 11 punkt 3*

Ved anvendelsen av artikkel 10 punkt 2 a) og artikkel 11 punkt 3 er det enighet om at

a) når det gjelder Portugal skal uttrykket ”regjeringen, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet” omfatte ”fundos de capitalização administrados por entidades pùblicas”, og

b) når det gjelder Norge, skal uttrykket ”regjeringen i Norge” omfatte Statens pensjonsfond utland

4. *Til artikkel 13 punkt 3*

Det er enighet om at artikkel 13 punkt 3 kommer til anvendelse uavhengig av om skipene eller luftfartøyene er drevet av en person bosatt i en av de kontraherende stater eller ikke.

5. *Til artikkel 16*

Det er enighet om at når det gjelder Portugal, skal uttrykket ”lignende organ i et selskap” om fatte kontrollnemnda (conselho fiscal).

6. *Til artikkel 24*

a) Det er enighet om at bestemmelsene i artikkel 24 ikke skal forhindre en kontraherende stat i å anvende sine interne regler om tynn kapitalisering eller for høy gjeld.

b) Bestemmelsene i artikkel 24 skal anvendes slik at når det gjelder fradragsrett for de påløpte kostnadene, kan hver kontraherende stat anvende sine egne prosedyrer med hensyn til bevisbyrde.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Lisbon den 10 mars 2011 på det portugisiske, norske og engelske språk. I tilfelle tekstene avviker fra hverandre, skal den engelske teksten være avgjørende.

For Republikken Portugal: For Kongeriket Norge:

Sérgio Vasques
Statssekretær for Skattesaker

Inga Magistad
Norges ambassadør i Lisboa